رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

dansk | دنماركي | ثَلَاثَةُ الأُصُولِ وَأَدِلَّتُهَا

Thalāthatu al-uṣūl wa-adillatuhā (de tre principper og deres beviser)

ash-Shaykh Muḥammad at-Tamīmī – må Allāh være ham barmhjertig

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٨هـ

التميمي ، محمد
ثلاثة الأصول وأدلتها- دنماركي. / محمد التميمي ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. .- الرياض ، ١٤٤٨هـ
٣٤ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٧٩٤٢
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٥١٧-٦٢٦-٢

ثَلَاثَةُ الأُصُولِ وَأَدِلَّتُهَا

Thalāthatu al-uṣūl wa-adillatuhā (de tre principper og deres beviser)

لِلشَّيْخِ

مُحَمَّدٍ التَّمِيمِي رَحِمَهُ اللهُ

ash-Shaykh Muḥammad at-Tamīmī – må Allāh være ham barmhjertig

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Thalāthatu al-uṣūl wa-adillatuhā (de tre principper og deres beviser)

I Allahs navn – Den Mest Nådige, Den Mest Barmhjertige

Vid – må Allāh have barmhjertighed med dig – at det er en pligt for os at lære fire emner:

Den første: viden – det vil sige at kende Allāh, at kende Hans Profet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og at kende islām som religion, baseret på beviser.

Den anden: at handle i overensstemmelse med den.

Den tredje: at kalde til den (da'wah).

Den fjerde: at udvise tålmodighed over for de forulempelser, der rammer i dens sag.

Beviset er Allāhs ord – ophøjet er Han: "I Allāhs navn – Den Mest Nådige, Den Mest Barmhjertige."

﴿وَٱلۡعَصۡرِ ۝١ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَفِي خُسۡرٍ ۝٢ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ ۝٣﴾

1. "[Jeg, Allāh, sværger] ved tiden."
2. "Sandelig, mennesket er i tab."
3. "Undtagen de, som tror, udøver retskafne

gerninger, påbyder hinanden [at følge] sandheden og påbyder hinanden [at have] tålmodighed." [Sūrah al-ʿAṣr:103:1-3].

Imām ash-Shāfiʿī – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: Hvis Allāh ikke havde åbenbaret noget andet bevis for Sin skabning end denne sūrah, ville den have været tilstrækkelig for dem.

Og al-Bukhārī – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: Kapitel: Viden før tale og handling. Beviset er Hans – ophøjet er Han – ord: ""Så vid, at der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, og bed om tilgivelse for din synd …" [Sūrah Muḥammad:9]. Han [Allāh] begyndte således med viden før tale og handling.

Vid – må Allāh have barmhjertighed med dig – at det er en pligt for enhver muslim, mand såvel som kvinde, at lære disse tre emner og handle i overensstemmelse med dem.

Den første: At Allāh har skabt os, forsørger os og ikke har efterladt os uden formål; snarere sendte Han et Sendebud til os. Den, der adlyder ham, vil træde ind i paradiset, og den, der er ulydig over for ham, vil træde ind i ilden.

Beviset er Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿إِنَّآ أَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡكُمۡ رَسُولٗا شَٰهِدًا عَلَيۡكُمۡ كَمَآ أَرۡسَلۡنَآ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ رَسُولَۖ ١٥ فَعَصَىٰ فِرۡعَوۡنُ ٱلرَّسُولَ فَأَخَذۡنَٰهُ أَخۡذٗا وَبِيلٗا ١٦﴾

15. ""Vi har sandelig sendt et Sendebud til jer som et vidne over jer, ligesom Vi sendte et Sendebud til Firʿawn.

16. Men Firʿawn trodsede Sendebuddet, så greb Vi ham med et hårdt greb."

[Sūrah al-Muzzammil:73:15-16].

Den anden: At Allāh ikke er tilfreds med, at nogen sættes ved Hans side i tilbedelsen af Ham – hverken en nærtstående engel eller et udsendt Sendebud. Beviset er Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿وَأَنَّ ٱلْمَسَٰجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُواْ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدًا ١٨﴾

18. "Og at moskéerne tilhører Allāh; så påkald ingen sammen med Allāh." [Sūrah al-Djinn:72:18].

Den tredje: At den, som adlyder Sendebuddet og erklærer Allāhs enhed, ikke må vise loyalitet over for dem, der sætter sig op imod Allāh og Hans Sendebud – selv om de er ens nærmeste slægtninge.

Beviset er Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿لَّا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ يُوَآدُّونَ مَنْ حَآدَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَوْ كَانُوٓاْ ءَابَآءَهُمْ أَوْ أَبْنَآءَهُمْ أَوْ إِخْوَٰنَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۚ أُوْلَٰٓئِكَ كَتَبَ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْإِيمَٰنَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ۖ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ رَضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُواْ عَنْهُ ۚ أُوْلَٰٓئِكَ حِزْبُ ٱللَّهِ ۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ٢٢﴾

22. "Du vil ikke finde noget folk, som tror på Allāh og den yderste dag, vise kærlighed til dem, der sætter sig op imod Allāh og Hans Sendebud – selv om de er deres fædre, deres sønner, deres brødre

eller deres slægt. Det er dem, hvis hjerter Allāh har indskrevet troen i, og Han har styrket dem med en ånd fra Sig Selv. Og Han vil lade dem træde ind i haver, i hvilke floder løber; deri vil de være for evigt. Allāh er tilfreds med dem, og de er tilfredse med Ham. Det er Allāhs parti – sandelig, Allāhs parti er de succesrige." [Sūrah al-Mudjādilah:22].

Vid – må Allāh retlede dig til lydighed mod Ham – at al-ḥanīfiyyah – Ibrāhīms religion – er at tilbede Allāh alene, idet man oprigtigt over for Ham i religionen (Islām). Det er dette, Allāh har befalet alle mennesker, og det er for dette formål, Han har skabt dem – som Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴿٥٦﴾﴾

56. ""Og Jeg (Allāh)har ikke skabt djinn og mennesker undtagen for, at de skal tilbede Mig (alene)." [Sūrah adh-Dhāriyāt: 56]. Og betydningen af yaʿbudūnī (tilbeder Mig alene) er: at de erklærer Min enhed.

Og det største, Allāh har befalet, er tawḥīd – at vie tilbedelsen udelukkende til Allāh.

Og det største, Han har forbudt, er shirk – at påkalde nogen eller noget sammen med Ham.

Beviset er Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿وَٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ وَلَا تُشْرِكُواْ بِهِۦ شَيْـًٔا...﴾

"Og tilbed Allāh og sæt intet ved Hans side." [Sūrah an-Nisā': 36].

Så hvis det bliver sagt til dig: “Hvad er de tre principper, som mennesket skal kende?”

Så sig: at tjeneren skal kende sin Herre, sin religion og sin Profet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham.

[Det første grundlag]

Så hvis det bliver sagt til dig: “Hvem er din Herre?”

Så sig: "Min Herre er Allāh, som tager sig af mig og alle verdenerne med Sin nåde. Han er Den, jeg tilbeder; jeg tilbeder ingen anden end Ham; og beviset er Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ۝٢﴾

2. Al lovprisning tilkommer Allāh, verdenernes Herre. [Sūrah al-Fātiḥah: 2]. Og alt andet end Allāh er en del af skabningen, og jeg er ét blandt disse skabninger.

Så hvis det bliver sagt til dig: “Hvordan har du lært din Herre at kende?”

Så sig: Gennem Hans tegn og Hans skabninger.

Blandt Hans tegn er natten og dagen, solen og månen.

Og blandt Hans skabninger er de syv himle, de syv jorde, alt, hvad der findes i dem, og det, som er imellem dem.

Beviset er Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿وَمِنْ ءَايَٰتِهِ ٱلَّيْلُ وَٱلنَّهَارُ وَٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ ۚ لَا تَسْجُدُوا۟ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ

وَٱسْجُدُواْ لِلَّهِ ٱلَّذِى خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴿٣٧﴾

"Blandt Hans tegn er natten og dagen, solen og månen. Udfør ikke sudjūd (læg ikke panden mod jorden i hengivenhed) for solen eller for månen, men udfør sudjūd (læg panden mod jorden i hengivenhed) for Allāh, som har skabt dem, hvis det er Ham, I tilbeder." [Sūrah Fuṣṣilat: 37]

Og Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۖ يُغْشِى ٱلَّيْلَ ٱلنَّهَارَ يَطْلُبُهُۥ حَثِيثًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ مُسَخَّرَٰتٍۭ بِأَمْرِهِۦٓ ۗ أَلَا لَهُ ٱلْخَلْقُ وَٱلْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ﴿٥٤﴾

54. "Sandelig, jeres Herre er Allāh, der skabte himlene og jorden på seks dage; derefter Istawā (ophøjede) Han sig over tronen. Han dækker natten med dagen – som følger den hurtigt – og solen, månen og stjernerne er alle underlagt Hans befaling. Sandelig, Ham tilkommer skabelsen og befalingen. Velsignet er Allāh – verdenernes Herre." [Sūrah al-Aʿrāf: 54].

Og Herren er Den, der tilbedes; beviset findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعْبُدُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴿٢١﴾ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ فِرَٰشًا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءً وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ﴿٢٢﴾

21. "O I mennesker! Tilbed jeres Herre, som

skabte jer og dem før jer, for at I måtte blive gudsbevidste."

"Han [er Den], som har gjort jorden til et [behageligt] leje for jer og himlen som et bygningsværk. Og Han sender vand ned fra himlen, hvorved Han frembringer frugter som forsørgelse for jer . Så tilskriv ikke Allāh nogen ligemænd , mens I ved [at det kun er Han, der er Skaberen]. [Sūrah al-Baqarah: 21-22].

Ibn Kathīr – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: Skaberen af alt dette er Den, der alene er værdig til tilbedelse.

Og former for tilbedelse, som Allāh har befalet, omfatter: islām, īmān og iḥsān; og heriblandt: duʿāʾ (påkaldelse), khawf (frygt), radjāʾ (håb), tawakkul (tillid), raghbah (længsel), rahbah (ærefrygt og bæven), khushūʿ (ydmyghed), khashyah (ærbødig frygt), inābah (omvendelse), istiʿānah (søgen om hjælp), istiʿādhah (søgen om beskyttelse), istighāthah (bøn om redning og hjælp), dhabḥ (ofring), nadh-r (løfte) – og andre former for tilbedelse, som Allāh har befalet. Alt dette tilkommer udelukkende Allāh – ophøjet er Han; og beviset findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿وَأَنَّ ٱلۡمَسَٰجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدۡعُواْ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدٗا١٨﴾

18. "Og at moskéerne tilhører Allāh [alene]; så påkald ingen ved siden af Allāh."

[Sūrah al-Djinn:18].

Den, der retter noget af dette mod en anden end Allāh, er en mushrik (afgudsdyrker) og en kāfir (fornægter). Beviset findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿وَمَن يَدۡعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَا بُرۡهَٰنَ لَهُۥ بِهِۦ فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦٓۚ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلۡكَٰفِرُونَ ١١٧﴾

"Og den, der påkalder en anden gud ved siden af Allāh, [som] han ikke har noget bevis for, så ligger hans regnskab alene hos hans Herre. Sandelig, fornægterne vil ikke opnå succes." [Sūrah al-Mu'minūn: 117].

Og i ḥadīth:

"الدُّعَاءُ مُخُّ العِبَادَةِ".

"Du'ā' (påkaldelse) er essensen af tilbedelse."

Beviset findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدۡعُونِيٓ أَسۡتَجِبۡ لَكُمۡۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسۡتَكۡبِرُونَ عَنۡ عِبَادَتِي سَيَدۡخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ٦٠﴾

60. "Og jeres Herre siger: "Påkald Mig, så vil Jeg besvare jer. Sandelig, de, der er for hovmodige til at tilbede Mig, vil træde ind i djahannam (helvede) ydmygede." [Sūrah Ghāfir: 60].

Og beviset på khawf (frygt) findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿...فَلَا تَخَافُوهُمۡ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ﴾

"...Så frygt ikke dem, men frygt Mig, hvis I virkelig er troende." [Sūrah Āl 'Imrān:175].

Og beviset på radjā' (håb) findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿...فَمَن كَانَ يَرْجُواْ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَٰلِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًۢا﴾

"...Så den, der håber på mødet med sin Herre, skal derfor udøve retskafne gerninger og ikke sætte nogen ved siden af sin Herre i tilbedelse." [Sūrah al-Kahf:110].

Og beviset på tawakkul (tillid) findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿...وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ﴾

"...Og sæt derfor jeres lid til Allāh, hvis I virkelig er troende." [Sūrah al-Mā'idah: 23], Og Hans ord – ophøjet er Han:

﴿...وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُۥ...﴾

"...Og den, der sætter sin lid til Allāh, så er Han tilstrækkelig for ham...." [Sūrah aṭ-Ṭalāq:3].

Og beviset på raghbah (længsel), rahbah (ærefrygt og bæven) og khushūʿ (ydmyghed) findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿...إِنَّهُمْ كَانُواْ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُواْ لَنَا خَٰشِعِينَ﴾

"Sandelig, de plejede at kappes i gode gerninger og påkaldte Os med længsel og ærefrygt, og de var

ydmyge over for Os." [Sūrah al-Anbiyā':90].

Og beviset på khashyah (ærbødig frygt) findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿...فَلَا تَخۡشَوۡهُمۡ وَٱخۡشَوۡنِ...﴾

"...Så frygt ikke dem, men frygt Mig..." [Sūrah al-Mā'idah: 3].

Og beviset på ināb̄ah (omvendelse) findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿وَأَنِيبُوٓاْ إِلَىٰ رَبِّكُمۡ وَأَسۡلِمُواْ لَهُۥ...﴾

"Og vend [jer helhjertet] til jeres Herre, og underkast jer Ham.." [Sūrah az-Zumar:54].

Og beviset på istiʿānah (søgen om hjælp) findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ۝٥﴾

5. "Dig alene tilbeder vi, og Dig alene søger vi hjælp hos." [Sūrah al-Fātiḥah: 5]. Og i ḥadīth:

"إِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ".

"Hvis du søger hjælp, så søg hjælp hos Allāh."

Og beviset på istiʿādhah (søgen om beskyttelse) findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ۝١﴾

1. "Sig [O Muḥammad]: 'Jeg søger tilflugt hos morgengryets Herre.'" [Sūrah al-Falaq:1], og

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ۝١﴾

1. “Sig [O Muḥammad]: ‘Jeg søger tilflugt hos menneskenes Herre.'" [Sūrah an-Nās:1].

Og beviset på istighāthah (bøn om redning og hjælp) findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَٱسْتَجَابَ لَكُمْ...﴾

“[Og husk] da I påkaldte jeres Herre om redning og hjælp, så besvarede Han jer.” [Sūrah al-Anfāl: 9].

Og beviset på dhabḥ (ofring) findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ١٦٢ لَا شَرِيكَ لَهُۥ...﴾

162. "Sig [O Muḥammad]: 'Sandelig, min ṣalāh (bøn), min nusuk (ofring), mit liv og min død er for Allāh alene – Verdenernes Herre.'"

"Han har ingen partner [ved Sin side]." [Sūrah al-Anʿām: 162-163]. Og fra sunnah:

"لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ".

"Allāh har forbandet den, der ofrer for en anden end Allāh."

Og beviset på nadh-r (løfte) findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿يُوفُونَ بِٱلنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُۥ مُسْتَطِيرًا ٧﴾

7. "De opfylder deres løfter og frygter en dag, hvis frygtelige [begivenheder] vil være spredt vidt og bredt." [Sūrah al-Insān: 7].

[Det andet princip]

At kende dīn al-islām (islām) med dets beviser: Det består i at overgive sig til Allāh gennem tawḥīd (troen på Allāhs enhed), at underkaste sig Ham gennem lydighed, og at tage afstand fra shirk (at tillægge nogen eller noget, som kun tilkommer Allāh) og fra dem, der begår det.

Den er inddelt i tre niveauer: islām (underkastelse), īmān (tro) og iḥsān (åndelig fuldkommenhed).

Og hvert niveau har sine søjler.

Islāms søjler er fem: vidnesbyrdet om, at der ikke er nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, og at Muḥammad er Allāhs Sendebud; at opretholde ṣalāh (bøn), at give zakāt (den obligatoriske almisse), ṣawm (faste) i ramadan, og at udføre ḥadjdj (pilgrimsfærden) til Allāhs hellige Hus.

Og beviset på ash-shahādah (vidnesbyrdet) findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿شَهِدَ ٱللَّهُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْعِلْمِ قَآئِمًۢا بِٱلْقِسْطِ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٨﴾﴾

18. "Allāh bevidner, at der er ingen gud [der har ret til at blive tilbedt] undtagen Ham – og [det samme gør] englene og de, som har viden – idet Han opretholder retfærdigheden. Der er ingen anden gud [der har ret til at blive tilbedt] undtagen Ham,

Den Almægtige, Den Alvise." [Sūrah Āl ʻImrān: 18]

Og dens betydning er: Ingen i sandhed er værdig til tilbedelse undtagen Allāh.

"Lā ilāha (der er ingen gud)" afviser alt, hvad der tilbedes udover Allāh.

"Illā Allāh (undtagen Allāh)" bekræfter, at tilbedelsen tilkommer udelukkende Allāh alene.

Han har ingen partner i Sin tilbedelse, ligesom Han ikke har nogen partner i Sit herredømme.

Og dens fortolkning, som tydeliggør den, findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦٓ إِنَّنِى بَرَآءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ۝٢٦ إِلَّا ٱلَّذِى فَطَرَنِى..﴾

26. "Og [husk], da Ibrāhīm (Abraham) sagde til sin fader og til sit folk: "Sandelig, jeg siger mig fri af det, som I tilbeder."

"Undtagen Den, der har skabt mig..." [Sūrah az-Zukhruf: 26-27], Og Hans ord – ophøjet er Han:

﴿قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ تَعَالَوْا۟ إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍۭ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْـًٔا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُولُوا۟ ٱشْهَدُوا۟ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝٦٤﴾

"Sig [O Muḥammad]: "O skriftens folk! Kom til et fælles ord mellem os og jer: at vi ikke tilbeder nogen anden end Allāh, og at vi ikke sætter nogen partner ved Hans side, og at ingen af os skal tage andre til herre i stedet for Allāh." Men hvis de vender sig bort, så sig: "Vid, at vi er dem, der har underkastet

sig (muslimer).” [Sūrah Āl ‘Imrān: 64].

Og beviset på ash-shahādah (vidnesbyrdet) om, at Muḥammad er Allāhs Sendebud, findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِٱلْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ١٢٨﴾

128. "Der er visselig kommet til jer et Sendebud [Profeten Muḥammad] fra jer selv. Det smerter ham, når I lider; han ønsker inderligt jeres vel, og over for de troende er han medfølende, barmhjertig." [Sūrah at-Tawbah: 128].

Og betydningen af vidnesbyrdet om, at Muḥammad er Allāhs Sendebud, er: at adlyde ham i det, han har befalet, at tro på ham i det, han har meddelt, at undgå det, han har forbudt og advaret imod, og at tilbede Allāh kun på den måde, han har foreskrevet.

Og beviset på ṣalāh (bøn), zakāt (den obligatoriske almisse) og forklaringen af tawḥīd (troen på Allāhs enhed) findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعْبُدُواْ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُواْ ٱلزَّكَوٰةَۚ وَذَٰلِكَ دِينُ ٱلْقَيِّمَةِ ٥﴾

5. "Og de blev ikke befalet andet end at tilbede Allāh, idet de oprigtigt hengiver sig til Ham i religionen – som ḥunafāʾ (rene og fri for afguderi) –

og at opretholde ṣalāh (bøn) og give zakāt (den obligatoriske almisse). Og dette er den rette religion." [Sūrah al-Bayyinah: 5].

Og beviset på ṣawm (fasten) findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ١٨٣﴾

183. "O I, som tror! Fasten er blevet foreskrevet jer, ligesom den blev foreskrevet dem, der var før jer – for at I må blive gudsbevidste." [Sūrah al-Baqarah: 183].

Og beviset på ḥadjdj (pilgrimsfærden) findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿...وَلِلَّهِ عَلَى ٱلنَّاسِ حِجُّ ٱلۡبَيۡتِ مَنِ ٱسۡتَطَاعَ إِلَيۡهِ سَبِيلٗاۚ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٩٧﴾

97. "Og som en forpligtelse over for Allāh er menneskene pålagt at udføre ḥadjdj (pilgrimsfærden) til Huset (Makkah) – for den, der har evne til at rejse dertil. Og den, der fornægter dette, skal vide, at Allāh sandelig er uafhængig af alle verdener." [Sūrah Āl ʻImrān: 97].

Det andet niveau: al-īmān (troen); den består af over halvfjerds grene. Den højeste af dem er at sige: lā ilāha illā Allāh (der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh), og den mindste af dem er at fjerne noget skadeligt fra vejen. Og ḥayāʾ

(blufærdighed) er en gren af īmān.

Dens søjler er seks: at tro på Allāh, Hans engle, Hans bøger, Hans Sendebud, den yderste dag og forudbestemmelsen – både dens gode og dens onde.

Og beviset på disse seks søjler findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿لَّيْسَ ٱلْبِرَّ أَن تُوَلُّوا۟ وُجُوهَكُمْ قِبَلَ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ ٱلْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلْكِتَٰبِ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ...﴾

"Fromhed består ikke i at vende jeres ansigter mod øst eller vest, men fromhed er de, som tror på Allāh, den yderste dag, englene, Skriften og profeterne.." [Sūrah al-Baqarah: 177].

Og beviset på forudbestemmelsen findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿إِنَّا كُلَّ شَىْءٍ خَلَقْنَٰهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾﴾

"Sandelig, Vi har skabt alle ting med qadar (Allāhs forudbestemmelse af alle ting før deres skabelse, som er nedfældet i den beskyttede tavle, al-Lawḥ al-Maḥfūẓ)." [Sūrah al-Qamar:49].

Det tredje niveau: al-iḥsān (at tjene Allāh med oprigtighed og fuldkommenhed) – og det består af én søjle: at tilbede Allāh, som om du ser Ham. Og selvom du ikke ser Ham, så ser Han dig.

Og beviset findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوا۟ وَّٱلَّذِينَ هُم مُّحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾﴾

“Sandelig, Allāh er med dem, der viser gudsbevidsthed, og med dem, der udviser iḥsān (fuldkommenhed i tilbedelsen).” [Sūrah An-Naḥl:128]

Og Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱلۡعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ٢١٧ ٱلَّذِي يَرَىٰكَ حِينَ تَقُومُ ٢١٨ وَتَقَلُّبَكَ فِي ٱلسَّٰجِدِينَ ٢١٩﴾

217. “Og sæt din tillid til Den Almægtige, Den Barmhjertige.”

218: “Den, som ser dig, når du rejser dig [for at tilbede Ham].”

219. “Og [Han ser] din færden blandt dem, der udfører sudjūd (lægger panden mod jorden i hengivenhed til Allāh).” [Sūrah ash-Shuʿarāʾ: 217-219].

Og Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأۡنٖ وَمَا تَتۡلُواْ مِنۡهُ مِن قُرۡءَانٖ وَلَا تَعۡمَلُونَ مِنۡ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيۡكُمۡ شُهُودًا إِذۡ تُفِيضُونَ فِيهِ...﴾

“Og i hvilken tilstand du [O, Muḥammad] end er, og hvilken del af Koranen I end reciterer, og hvilket arbejde I [alle] end udfører, [så] er Vi vidne [derpå], når I hengiver jer til det.” [Sūrah Yūnus: 61] Āyahen (verset).

Og beviset fra Sunnah findes i den berømte ḥadīth af Djibrīl (Gabriel – fred være med ham) overleveret fra ʻUmar – må Allāh være tilfreds

med ham – som sagde:

"بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ، شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعَرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخِذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ!

"Mens vi en dag sad hos Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – kom der pludselig en mand til os. Han bar meget hvide klæder og havde meget sort hår. Der sås ingen spor af rejse på ham, og ingen af os kendte ham. Han satte sig foran Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – lagde sine knæ mod hans knæ og placerede sine hænder på hans lår. Han sagde: 'O Muḥammad!

أَخْبِرْنِي عَنِ الإِسْلَامِ؟

Fortæl mig om Islām?

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الإِسْلَامُ: أَنْ تَشْهَدَ أَلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ البَيْتَ إِنِ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، قَالَ: صَدَقْتَ - فَعَجِبْنَا لَهُ، يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ –.

Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – svarede: 'Islām er, at du bevidner Lā ilāha illā Allāh (der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh), og anna Muḥammadan Rasūl Allāh (at Muḥammad er Allāhs Sendebud), at du opretholder ṣalāh (bøn), giver

zakāt (den obligatorisk almisse), faster (ṣawm) i ramadan, og udfører ḥadjdj (pilgrimsfærd) til det hellige Hus , hvis du har evnen dertil.' Han sagde: 'Du har talt sandt.' Vi undrede os over, at han både spurgte og bekræftede.

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ؟

Han sagde: 'Fortæl mig om īmān(tro)?

قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، قَالَ: صَدَقْتَ.

Han svarede: 'At du tror på Allāh, Hans engle, Hans bøger, Hans sendebud, den yderste dag, og at du tror på al-qadr (forudbestemmelsen) – både det gode og det onde.' Han sagde: 'Du har talt sandt.'

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ؟

Han sagde: 'Fortæl mig om iḥsān (at gøre det gode i fuldkommenhed)?'

قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ.

Han svarede: 'At du tilbeder Allāh, som om du ser Ham; og selvom du ikke ser Ham, så ser Han sandelig dig.'

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ؟

Han sagde: 'Fortæl mig om timen [dommedagen]?'

قَالَ: مَا المَسْؤُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ.

Han svarede: 'Den, adspurgte, er ikke mere vidende end den, der spørger.'

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا؟

Han sagde: 'Fortæl mig om dens tegn?'

قَالَ: أَنْ تَلِدَ الأَمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الحُفَاةَ العُرَاةَ العَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ، يَتَطَاوَلُونَ فِي البُنْيَانِ.

Han svarede: 'At en slavekvinde vil føde sin frue, og at du vil se de barfodede, nødlidende fårehyrder konkurrere i at opføre høje bygninger.'

قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ لِي: يَا عُمَرُ! أَتَدْرِي مَنِ السَّائِلُ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ، أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ".

Han sagde: Derefter tog manden afsted, og jeg blev siddende et stykke tid. Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde til mig: 'O ʻUmar, ved du, hvem spørgeren var?' Jeg svarede: 'Allāh og Hans Sendebud ved bedst! Han sagde: 'Det var Djibrīl (Gabriel). Han kom for at lære jer jeres religion.'"

[Det tredje grundlag]

Kendskab til vores Profet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Han er Muḥammad, søn af ʿAbd Allāh, søn af ʿAbd al-Muṭṭalib, søn af Hāshim. Hāshim tilhører Quraysh, Quraysh tilhører araberne, og araberne stammer fra Ismāʿīl, søn af Ibrāhīm al-Khalīl (Allāhs nære

ven) – må Allāhs velsignelser og fred være over ham og over vores Profet.

Han levede i treogtres år – heraf fyrre år før profetskabet og treogtyve år som Profet og Sendebud.

Han blev gjort til Profet med [åbenbaringen] "Iqraʾ" (Læs), og sendt som Sendebud med [åbenbaringen] "al-Muddaththir" (Den Indhyllede), og hans by er Makkah.

Allāh sendte ham for at advare imod shirk (at tillægge nogen eller noget, som kun tilkommer Allāh), og for at kalde til tawḥīd (troen på én Allāhs); og beviset findes i Hans ord – ophøjet er Han:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمُدَّثِّرُ ۝١ قُمۡ فَأَنذِرۡ ۝٢ وَرَبَّكَ فَكَبِّرۡ ۝٣ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرۡ ۝٤ وَٱلرُّجۡزَ فَٱهۡجُرۡ ۝٥ وَلَا تَمۡنُن تَسۡتَكۡثِرُ ۝٦ وَلِرَبِّكَ فَٱصۡبِرۡ ۝٧﴾

1. "O du [Muḥammad], som har indhyllet sig [i sit klæde]."

2. "Rejs dig og advar."

3. "Og ophøj din Herre [over alt, hvad der ikke sømmer sig for Ham]."

4. Og rens dine klæder (dvs. dine handlinger for shirk – at tillægge nogen eller noget, som kun tilkommer Allāh).

5. Og hold dig langt fra ar-rudjz (afguderne – tag afstand fra dem og fra deres tilhængere).

6. "Og gør ikke nogen en tjeneste blot for at opnå

mere [til gengæld]."

7. "Og vær tålmodig [over for folks modstand] for din Herres skyld." [Sūrah al-Muddaththir: 1-7].

Og betydning af

﴿قُمْ فَأَنذِرْ﴾

"Rejs dig og advar:" Han skal advare imod shirk (at tillægge nogen eller noget, som kun tilkommer Allāh), og kalder til tawḥīd (troen på én Allāh).

﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾

"Og ophøj din Herre [over alt, hvad der ikke sømmer sig for Ham]:"

Det vil sige: Ophøj Ham gennem tawḥīd (troen på én Allāh).

﴿وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ﴾

"Og rens dine klæder."

Det vil sige: Rens dine handlinger for shirk (at tillægge nogen eller noget, som kun tilkommer Allāh).

﴿وَٱلرُّجْزَ فَٱهْجُرْ﴾

5. "Og hold dig langt fra ar-rujz (afguderne)."

Ar-rudjz betyder afguderne; og at forlade dem betyder at forkaste dem, tage afstand fra dem og frasige sig både dem og deres tilhængere.

Han tilbragte ti år med at kalde til tawḥīd (troen på én Allāhs). Efter disse ti år blev han taget op til

himlen, og aṣ-ṣalawāt al-khams (de fem daglige bønner) blev påbudt ham. Han udførte bønnen i Makkah i tre år, og derefter blev han befalet hidjrah (at udvandre) til Madīnah.

Og al-hidjrah (udvandringen) betyder: at flytte fra et land præget af shirk (afgudsdyrkelse) til et land præget af islām.

Og al-hidjrah (emigrationen) er en pligt for denne ummah (trosfællesskab) – at forlade et land præget af shirk (afgudsdyrkelse) til et land præget af islām – og den forbliver påbudt indtil timen [dommedagen] indtræffer.

Og beviset findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَفَّىٰهُمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ ظَالِمِيٓ أَنفُسِهِمۡ قَالُواْ فِيمَ كُنتُمۡۖ قَالُواْ كُنَّا مُسۡتَضۡعَفِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ قَالُوٓاْ أَلَمۡ تَكُنۡ أَرۡضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةٗ فَتُهَاجِرُواْ فِيهَاۚ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَسَآءَتۡ مَصِيرًا ٩٧ إِلَّا ٱلۡمُسۡتَضۡعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ وَٱلنِّسَآءِ وَٱلۡوِلۡدَٰنِ لَا يَسۡتَطِيعُونَ حِيلَةٗ وَلَا يَهۡتَدُونَ سَبِيلٗا ٩٨﴾

97. "Sandelig, dem som englene tager [ved døden], mens de begår uret mod sig selv, [til dem] vil de [englene] sige: "I hvilken [tilstand] var I?" De vil sige: "Vi var undertrykt på jorden." De [englene] vil sige: "Var Allāhs jord ikke vid nok, så I kunne udvandre deri?" For dem vil helvede være deres tilholdssted – og hvilket ondt sted at vende tilbage til."

98. "Undtagen de undertrykte blandt mænd,

kvinder og børn, som ikke magter nogen udvej og ej heller formår at finde en vej [til at udvandre]." [Sūrah an-Nisā': 97-98].

Og Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿يَٰعِبَادِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ أَرۡضِي وَٰسِعَةٞ فَإِيَّٰيَ فَٱعۡبُدُونِ ٥٦﴾

56. "O Mine tjenere, som tror, sandelig, Min jord er vidtstrakt, så tilbed Mig alene." [Sūrah al-ʿAnkabūt: 56].

Imām al-Baghawī – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: Årsagen til åbenbaringen af denne āyah var de muslimer i Makkah, som ikke udvandrede. Allāh tiltale dem med troens navn [som en påmindelse om deres ansvar].

Og beviset på hidjrah (udvandringen) fra Sunnah findes i Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – ord:

"لَا تَنْقَطِعُ الهِجْرَةُ حَتَّى تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ، وَلَا تَنْقَطِعُ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا".

"Hidjrah (udvandringen) vil ikke ophøre, før tawbah (angeren) ophører, og tawbah vil ikke ophøre, før solen står op fra dens vest."

Da han havde slået sig ned i Madīnah, blev han påbudt resten af islāms forskrifter – såsom: zakāt (den obligatoriske almisse), ṣawm (fasten), ḥadjdj (pilgrimsfærden), adhān (bønnekaldet), djihād (kampen i Allāhs sag) og at påbyde det gode (al-

ma'rūf) og forbyde det onde (al-munkar). Han fortsatte med dette i ti år.

Han – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – døde, men hans religion består. Dette er hans religion – der findes intet godt, uden at han vejledte ummahen (trosfællesskabet) dertil, og intet ondt, uden at han advarede den imod det.

Og det gode, som han vejledte dem til, er tawḥīd (troen på en Allāh) og alt det, som Allāh elsker og er tilfreds med.

Og det onde er det, som Han advarede den (ummah) imod: shirk (at tillægge nogen eller noget, som kun tilkommer Allāh) og alt det, som Allāh afskyr og forkaster."

Allāh sendte ham til hele menneskeheden og gjorde lydigheden mod ham til en forpligtelse for alle blandt ath-thaqalayn – al-djinn (de usynlige væsener) og al-ins (menneskene) –; og beviset findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا...﴾

"Sig [O, Muḥammad]: "O mennesker! Jeg er sandelig Allāhs Sendebud til jer alle..."

[Sūrah al-A'rāf: 158].

Og Allāh fuldendte religionen gennem ham; og beviset findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿...ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ

﴿دِينًا...﴾

"I dag har Jeg fuldendt jeres religion for jer, og Jeg har fuldendt Min gunst over jer og valgt al-Islām som jeres dīn (religion)." [Sūrah al-Mā'idah: 3].

Og beviset på hans død findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ ۝٣٠ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ۝٣١﴾

30. "Sandelig, du vil dø, og sandelig, de vil dø."

31. "Derefter vil I sandelig, på opstandelsens dag, strides hos jeres Herre."

[Sūrah az-Zumar :30-31].

Og menneskene – når de dør – vil blive genoprejst; og beviset findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿مِنْهَا خَلَقْنَٰكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ۝٥٥﴾

"Af den skabte Vi jer, og til den vil Vi bringe jer tilbage, og af den vil Vi fremføre jer endnu en gang." [Sūrah Ṭā-Hā: 55]. Og Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿وَٱللَّهُ أَنۢبَتَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ نَبَاتًا ۝١٧ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝١٨﴾

17. "Og Allāh lod jer spire frem af jorden som en vækst."

18. "Derefter vil Han bringe jer tilbage i den, og Han vil føre jer frem derfra igen [på genopstandelsesdagen]." [Sūrah Nūḥ: 17-18].

Og efter genopstandelsen vil de blive stillet til

regnskab og gengældt for deres handlinger; og beviset findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿...لِيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ أَسَٰٓـُٔواْ بِمَا عَمِلُواْ وَيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ بِٱلۡحُسۡنَىٰ﴾

"... for at Han kan gengælde dem, der handlede ondt, for det, de gjorde, og belønne dem, der handlede godt, med det bedste [paradiset]." [Sūrah an-Nadjm: 31].

Og den, der benægter genopstandelsen, har fornægtet troen; og beviset findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿زَعَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَن لَّن يُبۡعَثُواْۚ قُلۡ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبۡعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلۡتُمۡۚ وَذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ٧﴾

7. "De, der fornægter, hævder, at de aldrig vil blive genoprejst [efter døden]. Sig: Ved min Herre, ja – I vil sandelig blive genoprejst, og derefter vil I sandelig blive gjort bekendt med, hvad I gjorde. Og dette er let for Allāh." [Sūrah at-Taghābun: 7].

Og Allāh har sendt alle Sendebud som bringere af glædelige budskaber og som advarere; og beviset findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿رُّسُلٗا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِ...﴾

"Sendebud – som bringere af glædelige budskaber og som advarere – for at menneskene ikke skulle have nogen undskyldning over for Allāh efter, at Sendebuddene [var blevet sendt til dem]." [Sūrah an-Nisāʾ: 165]

Og den første af dem var Nūḥ (Noah) – fred være med ham.

Og den sidste af dem er Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – Profeternes segl; der vil ikke komme nogen profet efter ham. Og beviset findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ...﴾

"Muḥammad er ikke far til nogen af jeres mænd, men han er Allāhs Sendebud og den sidste af Profeterne." [Sūrah al-Aḥzāb: 40].

Og beviset på, at den første af dem er Nūḥ, findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿إِنَّآ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ كَمَآ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ نُوحٍ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ مِنۢ بَعْدِهِۦ...﴾

"Sandelig, Vi har åbenbaret til dig, [O Muḥammad], ligesom Vi åbenbarede til Nūḥ (Noah) og til profeterne efter ham." [Sūrah an-Nisāʾ: 163].

Og til hver nation har Allāh sendt et Sendebud – fra Nūḥ (Noah) til Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – som befalede dem at tilbede Allāh alene og forbød dem at tilbede ṭāghūt (alt, der dyrkes i stedet for Allāh); og beviset findes i Allāhs ord – ophøjet er Han:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِى كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُوا۟ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

"Og Vi har sandelig sendt et Sendebud til hvert folk [med budskabet]: 'Tilbed Allāh og hold jer fra ṭāghūt (alt, der dyrkes i stedet for Allāh).'"

[Sūrah an-Naḥl: 36]

Og Allāh har pålagt alle mennesker at fornægte ṭāghūt (alt, der dyrkes i stedet for Allāh) og at tro på Allāh.

Ibn al-Qayyim – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: Betydningen af aṭ-ṭāghūt (alt, der dyrkes, følges eller adlydes i stedet for Allāh): Det er alt, hvormed et menneske overskrider sin grænse – hvad enten det er noget, der tilbedes, følges eller adlydes.

Og ṭawāghīt (falske guder og tyranner) er mange, men deres overhoveder er fem: Iblīs – må Allāh forbande ham; den, der bliver tilbedt og er tilfreds med det; den, der kalder folk til at tilbede sig selv; den, der hævder at kende noget af det usete; og den, der dømmer med andet end det, Allāh har åbenbaret.

Beviset ligger i Allahs ord Den ophøjede:

﴿لَآ إِكۡرَاهَ فِي ٱلدِّينِۖ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشۡدُ مِنَ ٱلۡغَيِّۚ فَمَن يَكۡفُرۡ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱسۡتَمۡسَكَ بِٱلۡعُرۡوَةِ ٱلۡوُثۡقَىٰ لَا ٱنفِصَامَ لَهَاۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٥٦﴾

256. “Der er ingen tvang i ad-dīn (religionen); sandelig er den sande vej blevet tydeligt adskilt fra vildfarelsen. Så den, der fornægter aṭ-ṭāghūt (alt, der dyrkes i stedet for Allāh) og tror på Allāh, har grebet fat i det urokkelige bånd, der aldrig kan briste. Og Allāh er Den Althørende, Den Alvidende.” [Sūrah al-Baqarah: 256]. Og dette er betydningen af

Lā ilāha illā Allāh (der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh); og i ḥadīth:

"رَأْسُ الأَمْرِ: الإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ: الصَّلَاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ: الجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ".

“Kernen er islām, dens søjle er aṣ-ṣalāh (bønnen), og dens højeste top er djihād på Allahs vej.’

Og Allāh ved bedst!

❋❋❋

Index

[Det første grundlag] 6
[Det andet princip] 13
[Det tredje grundlag] 21

❋❋❋

da36v2.0 - 18/06/2026

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

978-603-517-626-2